

BAN CÔNG PHÍA NHÀ CÓ NÔNG

Đu năm học mới, khắp hành lang, sân trường ngập tràn sắc trường màu áo học sinh. Mọi việc quen thuộc thân quen như mọi ngày, nhưng hình như Tú cảm thấy mình vừa chạm một mảnh đất mới khác biệt.

Trong cái ồn ào náo nhiệt của giờ ra chơi, Tú chợt đứng lặng vì một ánh mắt bất ngờ của ai. Có cảm giác vừa thân quen vừa lạ lẫm. Cô bạn ấy có dáng người nhỏ nhắn và mái tóc xoã ngang vai. Tú lặng lẽ đi theo sau cô bạn vào tận nhà và chợt nhận ra, đó là hàng xóm của mình, hai nhà đi liền nhau cách nhau có vài bước chân.

Cô bạn đó trường bạn tên là Yến Nhi. Ngày như Tú và Nhi cùng học u giáo. Nhi có một mái tóc đen, dày và mượt, cô có một đôi mắt đen và trong veo như chấu đá trong rừng trúc. Tú trường bạn xuyên suốt tóc, gõ đầu và hay trêu chọc Nhi, Nhi như con và mím môi. Mọi lần bạn bè trêu đùa, cô bé nhỏ nhỏ đôi khi khóc òa lên. Nhưng Nhi cũng là một cô bé “kiên cường”, chấu bao giờ chửi lại mách cô như các bạn khác. Tú thích trêu cô bạn cũng bởi đó.

Năm năm Tiểu học và bạn năm Trung học, Tú học ở Thành Phố và ở nhà Bác trên đó, ít khi về nhà. Còn Nhi học trường bạn quê. Nhà gần nhau nhưng gần chấu năm hai đứa không chạm mặt. Bây giờ hai đứa lại cùng trường bạn...

Tú vào nhà tìm tìm lại những cảm giác như cũ. Thời gian qua đi như nước, khi nhìn người ta lớn lên và thay đổi. Chấu hai đứa ở một khác xa. Chấu có đôi mắt đen ngày xưa cho đứa này giỡn, hình như... vẫn thế!

Ngày hôm đó, Tú bắt đầu “quan tâm” đến Nhi, từ đi như như một người. Chấu cũng lặng lẽ theo dõi hoạt động của Nhi và nghĩ về cách gần gũi, hay gần gũi cho Nhi như ra mình là bạn của bạn nhưng chấu ngày xưa. Nhưng sự ngỡ ngàng và thiêu tự nhiên khi nhìn bạn cũ.

Biết Nhi thích bóng chuy, Tú đăng ký tham gia vào đội bóng chuy của trường. Mọi chi u tan học, Nhi đưa u i xem và c vũ cho đội bóng. Đu đội n học tu n, sân bóng chuy n không chi u nào thi u Nhi, Tú và đội bóng. Ngày chi u đu u dàng khi n m i v t hi n lên th t đ p. Có Nhi trong n ng, m i th d ng nh càng đ p h n. Mọi khi nghĩ đ n đi u y Tú i không gi u đ c n c i.

Đã hai ngày không th y Nhi đ n sân bóng chuy n h n nhiên, tíu tíu nói c ng nh m i ngày. Đó qu th c là chuy n i và đi u này khi n Tú phân vân lo ng.

Tr v nhà Tú ra tr c ban công phòng mình, nhìn sang phía nhà Nhi. Chà, ban công đ o này có nhi u hoa n r . Nhâm nhi tách trà Atiso, Tú c nhìn v phía căn phòng y và đỉnh ninh đó là phòng của Nhi. Qu th c r t lâu r i Tú m i dành th i gian ra ban công hóng gió nh th này. Ban công r t đ p, tr ng nhi u hoa và cây xanh, th nh ng toàn là ba chăm sóc cây ch Tú ch ng đ ý đ n chúng, cho đ n hôm nay.

Ngày th nh t, th y Nhi m c a ra ngoài ban công, Tú m ng r v y tay chào. Th nh ng Nhi không đ ý. Cô bé th n th nhìn xa xăm. Đôi m t bu n nh đ ng đ y n c m t. Và c th , trong n ng thu đu u ng t, Nhi khóc th t t nhiên. Cô bé đâu bi t r ng phía nhà không có n ng bên kia có m t c u bé đã ch ng ki n m i vi c và th c s tò mò khôn xi t.

Ngày th hai, v n là trà Atiso, v n góc ban công đó, Tú i ng i ng m nhìn v phía ban công nhà có n ng. M t cô gái xinh x n m cánh c a ra, i nhìn v phía xa m t cách không rõ ràng. Đôi m t nhìn chăm chăm nh hút vào kho ng không và hình nh cô y... khóc. S vi c l p y nh hôm qua khi n Tú vô cùng b t ng . Hàng lo t câu h i đ t ra trong đ u Tú mà không có cách nào gi i đáp?

Ngày th ba, m i vi c i t p t c l p i y nh hai ngày tr c. Nh ng đ i v i Tú, nó th c s là quá t . B n tính tò mò khi n Tú nh mu n hét lên th t to, mu n g i v i sang ban công nhà y: “Nhi i, sao th ? C u chia s v i t có đ c không ch ?”. Th nh ng cu i cùng, t t c s vi c v n không m t chút thay đ i.

Xu ng đ i nhà, Tú v i vàng h i m r ng, nhà cô chú hàng xóm bên c nh có chuy n gì không?

BÀI D THÌ S 22

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ bảy, 18 Tháng 11 2017 08:19 -

Một buổi sáng với câu hỏi khá vô duyên ấy, những thành viên không thể có chuyện gì bất ngờ. Đón tiếp, Tú hỏi hết đám bạn của Nhi. Chẳng ai biết Nhi có chuyện gì không vui cả. Cô bạn lúc nào cũng vui tươi, nhí nhảnh như thế. Sáng tối Nhi còn đi tham gia hoạt động văn nghệ của Trường thể thao và còn thi học sinh giỏi cấp huyện, Nhi đâu có thể gian dối được?

Ngày tháng và thời gian, ban công phía bên nhà có nắng, vì có một cô bé đang khóc, ban công phía bên nhà không nắng, vì có một cậu bé trầm ngâm suy nghĩ nhìn cô bé thật lâu.

Ngày tháng sáu và thứ bảy ...

“Còn phải chờ một ngày cuối ngày tối tối này”. Tú lộ vẻ nhếch nhếch khi đã nhòm đúng buổi là quá đỗi rồi. Tú rất ghét việc phải thấy con gái khóc, nhất là Nhi. Tan học hôm sau, Tú quyết định đi cùng Nhi để hỏi cho rõ về chuyện này, mặc dù cũng hơi vô duyên. “Dù sao bạn bè cũng nên quan tâm nhau” – Tú đưa ra lý do biện minh cho hành động vô duyên, kẻ cợt cợt của mình.

Tú kéo nhẹ bím tóc của Nhi, khi Nhi giật mình quay đầu lại. Nhi nhìn Tú không chút ngạc nhiên rồi cong cong cái môi. Hơi lộ vẻ lòng trắc ẩn thái độ vô tư đó của Nhi, Tú mạnh dạn nhìn lại gần hỏi thăm về việc “một tuấn mốt mốt” là sao? Nhi đứng ngơ ngác vì câu hỏi đó khiến Nhi nghĩ như vậy mà mồm miệng và vai Tú: “Tôi sẽ nói cho cậu sau nhé!”

Nhi cười thỏ khi Tú càng thêm hỏi hỏi.

Chiều hôm sau, Nhi đi sẵn Tú trước cửa trường. Cậu mỉm cười đưa cho Tú, nháy mắt có chút tinh nghịch. Tú mỉm cười đáp và bắt gặp đôi mắt vô cùng.

- Hóa ra là cậu tiếp ... khóc à? Cậu tiếp khóc suốt một tuần để chờ bạn bè cho vai diễn chính trong lần thi văn nghệ sáng tối?

- Ồ! Sáng tối tiếp tham gia thi, là một việc khá thích nên muốn mình đi làm để được một chút niềm vui!

Hai đứa a tung tăng nói chuyện suýt quãng đường về nhà, bất chợt Tú quay sang hỏi Nhi:

- Bây giờ, cậu không chút gì thẹn cộm cộm là ai ?
- Không! Nhi trợn mắt nhìn và bình thản, đôi mắt như biếc cỏi.

Nhìn ra vẻ mặt khó hiểu của Tú, Nhi mỉm cười thật tươi: “Cậu là Tú, Tú đáng ghét suýt ngày bất ngờ tới chơi? Thế nhìn ra cậu từ ngày đầu tiên gặp cậu, nhưng chúng ta biết chuyện và cậu từ đâu, mà lại sao, là đâu bạn cậu bắt gặp như hôm nay. Thế vì bạn chúng ta xuyên đường xem cậu chơi bóng chuyền đây. Và đường nhiên thì biết cậu ở bên nhà đi đi”.

Tú ngơ ngàng và vui đến khó tả. Ngắm nhìn Nhi tươi cười trong nắng, im lặng hàng phút sau Tú mới kịp đáp câu chuyện đầu tiên.

Trở về nhà, không hề nhận thấy, cùng lúc ban công hai nhà có hai cô cậu, của số đầu mùa. Mắt ngó nghiêng tóc tết bím đuôi sam, hai má đỏ hồng lên trong nắng, đôi mắt đen ngầy thây cùng nụ cười xinh xắn. Mắt ngó nghiêng đôi mắt nhìn đường nắng vì nụ cười rạng rỡ.

Bạn đã bao giờ có cảm giác bỗng nhiên rơi vào một thác cảm xúc chưa? Bạn bất ngờ rơi và rơi, cho đến khi bạn chìm vào một giấc ngủ và nhìn ra là bạn đã ... cảm nắng. Nó sẽ làm bạn choáng váng đến cảm xúc kỳ diệu theo bạn vào cảm giác trong giấc ngủ. Mọi thứ xung quanh bạn thật ngọt ngào.

Và đây, cuộc sống vô cùng đáng yêu. Có thể là bạn sẽ bất ngờ đi đâu giỡn dờ quanh mình như ánh mắt, nụ cười ai đó... Đi đâu giỡn dờ kỳ lạ sẽ khiến bạn cảm thấy, hạnh phúc và đôi khi là thay đổi bản thân để trở nên hoàn thiện mình hơn!